

И да отговори на думы-тѣ ми.

13 «Да не речете: Ный намѣрихмы мудрость.
Богъ ще го низложи, а не человѣкъ.
14 А той не отпраша думы къмъ мене:
И азъ нѣма да му отговорѣкъ споредъ ванши-тѣ говоренія.

15 Тѣ ся смахж, не отговорихж вече:
Изгубихж думы-тѣ си.

16 И чакахж, обаче не говорѣхж:
Но стоехж: не отговарихж вече.

17 Да отговорїкъ и азъ отъ моїх странж,
Да явїкъ и азъ което знаїкъ,

18 Защото съмъ плизъ съ думы:

Духъ-тѣ ми вхтрѣ въ мене мя утѣснява.
19 Ето, утроба-та ми е като вино не отворено,

Ще ся распукне, както нови мѣхове.

20 Ще проговорїкъ за да си отдѣхнож:
Ще отворїкъ устни-тѣ си, и ще отговарїкъ.

21 Да ми не бѫде ^жда станж лицепрѣемникъ,
Нито да поласкаїкъ человѣка.

22 Защото не знаїкъ да ласкаїкъ:
Създатель-тѣ ми грабижлъ бы мя тутакеи.

ГЛАВА 33.

1 За то, Іове, чуй сега говореніе-то ми,
И слушай всички-тѣ мои думы.

2 Ето, сега отворохъ уста-та си:
Языкъ-тѣ ми говори съ уста-та ми.

3 Думы-тѣ ми ще бѫдѧть споредъ правотж-
тѣ на съдре-то ми:
И устни-тѣ ми ще произнесжтъ разумъ
чистъ.

4 «Духъ Божій мя е направилъ,
И дыханіе-то на Всесилиаго мя е оживо-
творило.

5 Ако можешъ, отговори ми;
Опѣлчи ся прѣдъ мене, застани:

6 Ето, ^базъ съмъ споредъ думж-тѣ ти отъ
Божіихъ странж:

И азъ отъ калъ съмъ образенъ.

7 Ето, ^бстрахъ-тѣ ми не ще тя ужаси,
Нито ражка-та ми ще е тежка вързъ тебе.

8 Ты напистинж рече въ уши-тѣ ми,
И чухъ гласъ-тѣ на думы-тѣ ти:

9 ^бЧистъ и безъ прѣстѣженіе съмъ: непо-
виненъ съмъ,

И беззаконие нѣма въ мене.

10 Ето, намира причины противъ мене;
^бСчита мя за непрѣтель свой.

11 ^бТури нозѣ-тѣ ми въ кладж;
Наблюдавъ всички-тѣ ми пажтица.

12 Ето, споредъ това не си праведень:
Ще ти отговорїкъ, защото Богъ е по го-
лѣмъ отъ человѣкъ.

13 Защо ^жсе прѣпиращъ съ него?

^б Іер. 9; 23. 1 Кор. 1; 29.

^ж Лев. 19; 15. Втор. 1; 17.

16; 19. Прит. 24; 23. Мат.

22; 16.

—

а Быт. 2; 7.

Понеже той не дава отвѣтъ ни за едно
отъ дѣянія-та си.

14 Защото ^бБогъ говори еднѣждь и дваждь,
Но человѣкъ не внимае,

15 ^бВъ сновидѣніе, въ нощно зреїніе,
Когато дѣлбокъ сънъ пада на человѣцы-
тѣ,

Когато сѣнуватъ на лѣгло-то си,
16 Тогазъ ^ботваря уши-тѣ на человѣцы-тѣ,
И запечатува поученіе къмъ тѣхъ;

17 За да отвѣрне человѣка отъ дѣянія-та ми,
И да извади гордость-тѣ изъ человѣка.

18 Прѣдуазува душж-тѣ ми отъ ровъ-тѣ,
И животъ-тѣ ми да не падне отъ мечъ.

19 Пакъ ся наказува съ болкы на одръ-тѣ
си,

И всички-тѣ ми кости съ силни болкы,

20 Щото ^бживотъ-тѣ ми ся отвраща отъ
хлѣбъ-тѣ,

И душа-та ми отъ желаемо-то ястіе:

21 Плѣтъ-та ми ся изнурава, така щото не
се вижда,

И невидимы-тѣ ми кости ся подаватъ.

22 А душа-та ми приближава при ровъ-тѣ,
И животъ-тѣ ми при убивающы-тѣ.

23 Ако има вѣститель съ него,
Или объяснителъ, единъ между тысяцж,

За да възвѣсти неговж-тѣ правотж на
человѣка;

24 Тогазъ ще му бѫде милостивъ,
И ще рече: Избави го да не слѣзе въ
ровъ-тѣ:

Азъ намѣрихъ искуупуваніе за него.

25 Плѣтъ-та ми ще е по цвѣтуща отъ на
младенецъ:

Ще ся вѣрне въ дни-тѣ на младостъ-тѣ си:

26 Ще ся помоли Богу, и той ще бѫде добро-
мыслентъ къмъ него,

И ще гледа лице-то ми съ радостъ,
И ще отдаде человѣку правдѣ-тѣ ми.

27 Богъ гледа къмъ человѣцы-тѣ, и ^бкато
рече ^иѣкой:

Съгрѣшихъ, и искривихъ право-то,
^и И не мя ползува:

28 ^иТой избавя душж-тѣ ми да не отиде въ
ровъ-тѣ,

И животъ-тѣ ми ще види видѣло.

29 Ето, всичко това прави Богъ,
Дваждь ^и триждь съ человѣка,

30 За ^бда отвѣрне душж-тѣ ми отъ ровъ-тѣ,
Та да ся просвѣти въ видѣло-то на жи-
вѣтѣ.

31 Внимай, Іове, ^и послушай мя:
Мълчи, и азъ ще говорїкъ.

32 Ако имашъ ^бищо да речешъ, отговори ми:
Говори, защото желаѣкъ да ся оправдаешь.

33 Ако ли не, ты мя послушай:
Мълчи, и ще тя научж мудрость.

6 Гл. 9; 34, 35. 13; 20, 21.

^ж Иса. 45; 9.

3 Гл. 40; 5. Иса. 62; 11.

и Числ. 12; 6. Гл. 4; 13.

и Гл. 36; 10, 15.

^и Псал. 107; 18.

^и 2 Цар. 12; 13. Прит. 28; 13.

—

Лук. 15; 21. 1 Іоан. 1; 9.

и Рим. 6; 21.

и Иса. 38; 17.

о Ст. 28. Псал. 56; 13.

^и Псал. 34; 11.